

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

31 MAI 1951.

PROJET DE LOI

portant des mesures temporaires relatives aux épreuves d'admission aux emplois définitifs des administrations des provinces, des communes et des établissements publics subordonnés aux communes.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INTÉRIEUR ⁽¹⁾,
PAR M. SAINT-REMY.

MESDAMES, MESSIEURS.

Par la loi du 28 décembre 1950, publiée au *Moniteur* du 4 janvier 1951, le Parlement a entendu régler le problème, véritablement crucial, des agents temporaires de l'Etat. Il a, par une loi de cadre, donné la possibilité au Roi d'organiser des concours réservés exclusivement aux agents temporaires, aux anciens agents temporaires et aux prioritaires étrangers à l'Administration.

Le législateur a permis également que, par arrêté royal, certains agents temporaires soient dispensés du concours d'admission dans certaines conditions.

Rappelons que l'intervention du Parlement était nécessaire du fait de l'existence des lois du 3 août 1919 et du 27 mai 1947, relatives aux priorités. Cette question a été exposée dans le rapport relatif à la loi dont question (Doc. n° 92, 1950).

Rappelons également que, lors de la discussion à la Chambre, il fut souligné et admis que, contrairement à ce qu'avait cru la Commission spéciale, il serait illégal que le

(¹) Composition de la Commission : M. Philippart, président; M. Bijns, Mme de Moor-Van Sina, MM. Develter, Hermans (Fernand), Junion, Kiebooms, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde, Verboven. — Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Merlot, Namèche, Van Acker (Achille). — Blum, Cooremans.

Voir :

295 : Projet de loi.

31 MEI 1951.

WETSONTWERP

houdende tijdelijke voorzieningen betreffende de toelatingsexamens tot de betrekkingen in vast verband bij de provincie- en gemeentebesturen en bij de openbare instellingen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER SAINT-REMY.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Bij de wet van 28 December 1950, bekendgemaakt in het *Staatsblad* van 4 Januari 1951, heeft het Parlement het waarlijk zeer netelig vraagstuk willen oplossen van het tijdelijk Rijkspersoneel. Het heeft, door de uitvaardiging van een kaderwet, aan de Koning de macht verleend vergelijkende examens uit te schrijven waaraan enkel het tijdelijk personeel, het gewezen tijdelijk personeel en de niet tot het Bestuur behorende prioriteitsgerechtigden mogen deelnemen.

De wetgever heeft eveneens toegelaten zekere tijdelijke personeelsleden, onder bepaalde voorwaarden, bij koninklijk besluit van het vergelijkend toelatingsexamen te ontslaan.

Wij herinneren er aan dat de tussenkomst van het Parlement noodzakelijk was wegens het bestaan der wetten van 3 Augustus 1919 en van 27 Mei 1947 betreffende de prioriteiten. Deze kwestie werd uiteengezet in het verslag met betrekking tot bedoelde wet (*Stuk* n° 92, 1950).

Tevens brengen wij in herinnering dat bij de bespreking in de Kamer onderstreept en ook toegegeven werd dat het, in tegenstelling met de opvatting van de bijzondere Com-

(¹) Samenstelling van de Commissie : de heer Philippart, voorzitter; de heer Bijns, Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Develter, Hermans (Fernand), Junion, Kiebooms, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde, Verboven. — Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Merlot, Namèche, Van Acker (Achille). — Blum, Cooremans.

Zie :

295 : Wetsontwerp.

H.

Gouvernement accordât aux provinces et aux communes la faculté d'appliquer à leurs agents les dispositions générales de la loi relative aux agents temporaires de l'Etat. En effet, seule une loi pouvait permettre aux provinces et aux communes, ainsi qu'aux établissements publics leur subordonnés, d'appliquer à leurs propres agents temporaires les dispositions votées par le Parlement.

D'autre part, on s'accorda à demander que la loi qui réglerait cette question ne fit pas aux provinces et aux communes une obligation d'appliquer ces dispositions à leurs agents temporaires, mais leur en laissât simplement la faculté. C'est dans ces conditions que le Gouvernement a déposé le projet de loi du 21 février 1951 (Doc. n° 295, 1950-1951).

Remarquons encore que, comme l'a souligné fort à propos l'exposé des motifs, « le présent projet ne tend pas à conférer aux autorités provinciales et communales un droit qu'elles possèdent déjà de par les dispositions légales existantes... mais certaines lois étant intervenues en cette matière, notamment celles des 3 août 1919 et 27 mai 1947... il paraît nécessaire d'accorder à ces autorités le pouvoir prévu aux articles 1 et 2 pour atteindre le but qu'elles poursuivent ». Ainsi donc, comme pour l'Etat, la présente loi est nécessaire, pour permettre aux provinces et aux communes de régler la question des temporaires, compte tenu de l'existence des lois sur les priorités.

Nous renvoyons également à l'exposé des motifs, en ce qui concerne le respect de l'autonomie communale et provinciale, autonomie à laquelle le présent projet ne porte réellement pas atteinte.

Tous ces principes étant unanimement admis, le projet de loi en question ne donna lieu à aucune discussion ni développement en Commission.

Les articles du projet ne suscitérent pas plus de discussion; ceux-ci, ainsi que l'ensemble du projet, ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. SAINT-REMY.

Le Président,
M. PHILIPPART.

missie, onwettelijk zou zijn moest de Regering aan de provincies en de gemeenten het recht verlenen de algemene bepalingen van de wet betreffende het tijdelijk Rijkspersoneel op hun ambtenaren en beambten toe te passen. Enkel een wet kon inderdaad de provincies, de gemeenten en de daaraan ondergeschikte openbare instellingen er toe machtigen op hun eigen tijdelijk personeel de bepalingen toe te passen, die door het Parlement werden aangenomen.

Overigens was men het eens om te vragen dat bij de wet, die deze kwestie zou regelen, de provincies en de gemeenten niet zouden verplicht worden bedoelde bepalingen toe te passen op hun tijdelijk personeel, maar dat hun slechts het recht zou verleend worden zulks te doen. Het is in die voorwaarden dat de Regering het wetsontwerp van 21 Februari 1951 (Stuk n° 295, 1950-1951) heeft ingediend.

Verder wensen we te doen opmerken dat, zoals in de memorie van toelichting zeer terecht wordt onderstreept, « het ontwerp er niet toe strekt aan de provinciale- en gemeentelijke overheden een recht toe te kennen dat ze reeds bezitten krachtens de bestaande wettelijke bepalingen... maar vermits sommige wetten op het stuk zijn tussenbeide gekomen en namelijk deze van 3 Augustus 1919 en 27 Mei 1947... het noodzakelijk blijkt aan deze overheden de bevoegdheid te verlenen voorzien bij artikelen 1 en 2 om het doel te bereiken dat ze nastreven ». Deze wet is dus, evenals voor de Staat, nodig om de provinciën en gemeenten in de mogelijkheid te stellen de kwestie van het tijdelijk personeel te regelen met inachtneming van het bestaan van de wetten betreffende de prioriteiten.

Wij verwijzen eveneens naar de memorie van toelichting in zake de eerbiediging van de gemeentelijke en provinciale autonomie, die door dit ontwerp eigenlijk niet in het gedrang wordt gebracht.

Al die beginselen werden eenparig aangenomen en het wetsontwerp in kwestie gaf derhalve geen aanleiding tot bespreking of tot uitweiding in de Commissie.

Ook de artikelen van het ontwerp lokten geen bespreking uit; zij werden, evenals het ontwerp in zijn geheel, eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
A. SAINT-REMY.

De Voorzitter,
M. PHILIPPART.